

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **O., spol. s r. o.**, zast. JUDr. Danielou Pitínovou, advokátkou se sídlem v Praze 8, Rozšířená 11, za účasti **Finančního ředitelství v Praze**, se sídlem v Praze 2, Žitná 12, v řízení o kasačních stížnostech proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 10 Ca 61/2005-25, 10 Ca 109/2005-24, 10 Ca 110/2005-22, 10 Ca 111/2005-22, 10 Ca 112/2005-22, 10 Ca 113/2005-22, 10 Ca 114/2005-22, 10 Ca 115/2005-22 a 10 Ca 116/2005-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usneseními Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 10 Ca 61/2005 – 25, č. j. 10 Ca 109/2005 – 24, č. j. 10 Ca 110/2005 – 22, č. j. 10 Ca 111/2005 – 22, č. j. 10 Ca 112/2005 – 22, č. j. 10 Ca 113/2005 – 22, č. j. 10 Ca 114/2005 – 22, č. j. 10 Ca 115/2005 – 22 a č. j. 10 Ca 116/2005 - 22 byly zamítnuty žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, neboť vzhledem k jeho celkovým majetkovým poměrům, tedy k celkovému stavu a struktuře majetku, neshledal městský soud naplnění podmínek pro osvobození.

V kasačních stížnostech podaných v zákonné lhůtě namítal stěžovatel stížní důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel uvedl, že účetní rozvaha předložená jako příloha k daňovému priznání za období od 1. 1. do 31. 12. 2004 vycházející z údajů z let 1997 a 1998 byla vadná, neboť jeho partner pověřený vedením účetnictví je ve smluvním

vztahu se stěžovatelem pouze jeden rok a neměl v době zpracování všech podkladů aktuální stav z minulých let od předešlého účetního, a proto zanesl chybná data. Údaje o krátkodobých pohledávkách tak zcela nekorespondují s vykázaným skutečným obratem, přičemž i stav zásob byl uveden mylně. Stěžovatel dále uvedl, že je v současnosti zpracováváno aktuální provedení rozvahy ve zkráceném rozsahu, která bude v náhradním termínu doručena soudu. Stav, na jehož základě městský soud rozhodoval, tedy neodpovídal finanční situaci stěžovatele, přičemž soud nepřihlédl k čestnému prohlášení jednatele, který je nyní vážně zraněn, o skutečné finanční situaci stěžovatele. Proto stěžovatel navrhl zrušení napadených rozhodnutí a vrácení věcí zpět k dalšímu řízení a současně požádal soud o přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasačních stížností napadená usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasačních stížnostech a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Vzhledem k okolnosti, že stěžovatel uvádí jako právní důvod svých kasačních stížností ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., je třeba se nejprve vyjádřit k dopadu tohoto ustanovení. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné proto, že není zřejmé, proč rozhodující orgán, tedy soud, rozhodl tak, jak rozhodl. Tak je tomu tehdy, jestliže rozhodnutí neobsahuje odůvodnění nebo je toto odůvodnění nesrozumitelné. Další z důvodů, pro který je možno podat kasační stížnost, je nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Význam tohoto ustanovení je nutno posuzovat podle toho, zda se rozhodnutí soudu prvního stupně opírá či neopírá o důvody, které umožňují dospět k určitému výroku rozhodnutí. Jiná vada v řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, spočívá např. v neúplném či nedostatečném znaleckém posudku. Taková pochybení však Nejvyšší správní soud v rozhodnutí městského soudu z důvodů dále uvedených neshledal.

Součástí soudních spisů je i podání stěžovatele nazvané „Doložení tvrzení o výsledku hospodaření k žádosti o osvobození od soudního poplatku“ ze dne 13. 5. 2005, kopie výpisů z účtu za období leden až březen 2005, kopie přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004 a rozvaha ve zkráceném rozsahu od 1. 1. do 31. 12. 2004. Z těchto listin bylo městským soudem mimo jiné zjištěno, že oběžná aktiva stěžovatele činila 14 980 000 Kč, zásoby 467 000 Kč, krátkodobé pohledávky 14 302 000 Kč, finanční majetek 211 000 Kč a zůstatek na bankovním účtu 336,19 Kč. Nejvyšší správní soud se zcela ztotožnil s městským soudem, který na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že majetkové poměry stěžovatele neodůvodňují, aby mu soud přiznal osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel sice v kasačních stížnostech tvrdil, že rozvaha, na jejímž základě rozhodoval

městský soud, neodpovídala skutečnosti, neboť v ní byly chybně zaneseny určité údaje, ale toto své tvrzení žádným průkazným způsobem, např. předložením opravné rozvahy, nedoložil. Proto považuje Nejvyšší správní soud jeho tvrzení za pouhou spekulaci, která nemůže jakkoliv zpochybnit zákonnost napadených usnesení městského soudu. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést, že na stěžovatele lze aplikovat obecnou právní zásadu „vigilantibus iura scripta sunt (bdělým náležejí práva)“, neboť je to pouze on, kdo je v kasačním řízení povinen své stížní body doložit skutkovými a právními důvody, což však v dané věci stěžovatel neučinil.

Dále považuje Nejvyšší správní soud za nutné uvést, že vzhledem k ust. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 4 s. ř. s. nemůže stěžovatel opírat své kasační stížnosti o důvody, které neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl, a dále že Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatil až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Vzhledem k okolnosti, že jednou z povinností podnikatele je i vedení správného, úplného, průkazného, srozumitelného a přehledného účetnictví, jak je zakotveno v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném pro projednávanou věc, musely být stěžovateli známy veškeré skutečnosti rozhodné pro stanovení jeho daňové povinnosti a ke zpracování rozvahy již v době, kdy městský soud projednával jeho žádost o osvobození od soudního poplatku. Neúplnost či vadnost účetních záznamů tak nemůže jít v žádném případě k tíži městského soudu, který vycházel z presumpce platnosti a úplnosti stěžovatelem předložených dokladů, mimo jiných i účetních záznamů. Proto by ani dodatečné doložení dokladů uváděných stěžovatelem v kasačních stížnostech nemohlo na právním posouzení věci nic změnit.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnosti podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 citovaného zákona.

Stěžovatel podal návrh, aby byl kasačním stížnostem přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť má za to, že rozhodnutím ve věci odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení a Finančnímu ředitelství v Praze žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

7 Afs 186/2005-38

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci stěžovatele **O., spol. s r. o.**, zastoupeného JUDr. Danielou Pitínovou, advokátkou se sídlem v Praze 8, Rozšířená 11, za účasti **Finančního ředitelství v Praze**, se sídlem v Praze 2, Žitná 12, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 10 Ca 61/2005 – 25,

t a k t o :

Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 7 Afs 186/2005 až 7 Afs 194/2005 **se spojují** ke společnému projednání. Věci budou nadále vedeny pod sp. zn. 7 Afs 186/2005.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se podanými kasačními stížnostmi vedenými pod sp. zn. 7 Afs 186/2005 až 7 Afs 194/2005 domáhá přezkoumání usnesení Městského soudu v Praze, kterými byly zamítnuty jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků v řízeních, v nichž se domáhá zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu Praha - západ, jimiž byla stěžovateli dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1997 a 1998 a daň z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 1997 až únor 1998.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 s.ř.s. může předseda senátu samostatně žaloby směřující proti těmto rozhodnutím nebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, usnesením spojit ke společnému projednání. Podle § 120 s.ř.s. se pro řízení o kasační stížnosti přiměřeně použijí ustanovení části třetí hlavy I s.ř.s.

Protože kasačními stížnostmi napadená usnesení spolu skutkově souvisejí, když žádosti o osvobození od soudních poplatků byly zamítnuty ze stejných důvodů, rozhodla předsedkyně senátu o spojení předmětných věcí ke společnému projednání.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu